

La independència la fan els independentistes

written by Miquel Aguilar | 27 de juny de 2016

La independència la fan els independentistes. Encara que el catalanisme ha sofert unes mutacions al·lucinògenes accelerades en els últims anys, sembla evident que el transit de l'autonomisme a l'independentisme exigeix molt més que un mal maquillatge improvisat. La cerimònia de la confusió que sofrim diàriament, amb missatges contradictoris, dubtes, acalorades acusacions i fulls de ruta creuats i cremats entre els quals, avui en dia, en són els principals actors, és tan sols la penosa posada en escena del final d'un "Procés™" estrambòtic. Com més força perdi el procés liderat per mentalitats autonomistes més inevitable esdevindrà un desenllaç basat en els postulats independentistes.

La independència la fan els independentistes. Les discussions sobre la modificació del full de ruta actual, els debats sobre el referèndum unilateral o l'oportunitat de la declaració d'independència són intents cada vegada més conscients d'una creixent part de l'independentisme de tornar a la racionalitat i desfer-se de la pesada sensació de pútrid estancament que produeix un "Procés™" circular com el proposat per CDC i ERC. La percepció, per part de les capes populars de l'independentisme contemplatiu, que la proposta autonomista de construir un estat català amb les eines d'una autonomia espanyola és una impossibilitat manifesta, és cada vegada més àmplia. L'independentisme ha d'oferir respostes i defugir eufemismes. Enfront de la promesa eterna, l'acció. Enfront de la derrota continuada, el valor. Davant l'impossible, l'inevitable.

La independència la fan els independentistes. Els independentistes han de saber reconèixer el poder, perquè sense poder no és possible construir un Estat. Reconeixent el

poder es pot adquirir la capacitat per entendre els mecanismes que el generen i el sustenten. Reconeixent el poder es pot treballar per obtenir-lo. Per això, l'autonomisme, que basa la seva existència en la parasitària ostentació d'un patètic simulacre de poder, és incapaç de reconèixer conscientment el poder real ni els mecanismes que l'independentisme ha d'activar per construir un Estat Català que sigui font d'un poder real. L'independentisme, com l'espanyolisme, reconeix el poder. La base d'un estat, el poder real d'un estat, es manifesta a partir del control efectiu d'un territori, de la gent que viu en aquell territori i la capacitat per recaptar-hi els impostos.

La independència la fan els independentistes. L'estat dels espanyols es defensa amb totes les armes que té a l'abast, per evitar la independència de Catalunya. Enganya, manipula, fabrica mentides i les ven a través de tots els seus canals, extorsiona, acusa, incrimina i amenaça a tothom qui cal per salvaguardar el seu poder. A Catalunya, mentrestant, esperem construir un estat independent esmicolant la quarta economia europea, amb discursos grandiloqüents, proclames que no complim, somriures, abraçades i, amb ingenuïtat infantil i com si fossin uns àngels salvadors immaculats, apel·lant als drets humans i a la democràcia universal. Tot tant bonic i preciós com inútil, mentre no siguem capaços d'activar el valor necessari per fer el que cal fer quan cal fer-ho.

La independència la fan els independentistes. I la independència consisteix a controlar les fronteres, controlar els ports i els aeroports, controlar les centrals de producció d'energia i controlar les comunicacions i les principals infraestructures. La independència consisteix a *exercir* la independència, controlant efectivament un territori concret i combatent fermament les ingerències d'un estat tercer. En les últimes manifestacions pro-independència a Catalunya s'han mobilitzat centenars de milers de persones. Amb una desena part d'aquestes persones i amb el valor, el convenciment i el

lideratge que fa falta per portar a terme un **control efectiu del territori**, Catalunya pot esdevenir un Estat independent. La clau està en el valor, en el do de l'oportunitat per portar a terme aquest control i en la capacitat per detectar els homes i dones més vàlids per fer-ho possible.

L'independentisme pot actuar de maneres diferents en diferents nacions, tenir lideratges més o menys hàbils en diverses etapes, o desiguals aptituds per adaptant-se a les circumstàncies en cada moment. Sempre arriba un temps, però, en el qual el col·lectiu que es diu independentista és cridat a l'acció i ha d'abandonar la comoditat de la delegació de la responsabilitat per assumir-la com a pròpia i intransferible.

La independència la fan els independentistes. Si, la de Catalunya també.